

fremgaar af den foran givne Sammenligning imellem Alderstillaegene efter Loven af 1858 og dem af 1871. Det tør saaledes med Bestemthed paaataas, at Universitetslærernes Løn nu er normeret lavere, end den blev det for 33 Aar siden ved Loven af 1858. Og siden den Tid er der ikke sket nogen Forbedring i Universitetslærernes Kaar, førend der paa Budgettet for Finansaaret 1888—89 blev optaget en Forhøjelse af den Erstatning, der i sin Tid tillægges de ældste Professore for de til Brug i Universitetssøjemed inddragne Optionsboliger, og derhos en Forøgelse af disses Antal indrømmet af Hensyn til det forøgede Antal Lærere, der nu findes ansat. Men hvor stor en Betydning der end tillægges denne Bevilling for det samlede Lærerkorps som Helhed, er det dog klart, at den ikke har medført nogen aktuel Forbedring af de yngre Professoreres Billaar, og det er desværre en Kendsgerning, at de fleste af disse føle sig særdeles trykkede i økonomisk Henseende med den nu normerede Løn, der langtfra svarer til Stillingens hele Betydning og de Krav, hvortil den maa siges at berettigge. Hvor lidet dette er Tilfældet, vil tilstrækkeligt fremgaa deraf, at Begyndelseslønnen for en Universitetsprofessor er lavere end for en Retsbetjent af 4de Klasse, og at der ved den af Rigsdagen sidst vedtagne Lønningslov er fastsat en næsten ligesaa høj Løn (3,000 Kr.) for Toldforvaltere i saadanne Smaabyer som Skive, Skjelstor, Bordingborg m. fl., medens Lønnen for Toldforvaltere i lidt større Byer som Fredericia, Veile og Horsens m. fl. er 800 Kr. højere (4,000 Kr.).

I det her foreliggende Forslag er Begyndelseslønnen ligesom i de andre siden 1879 forelagte Forslag ansat til 4,400 Kr. At denne Lønning, der i den i 1879 udarbejdede Betænkning, der som Bilag ledsagede det Rigsdagen i 1880 forelagte Lovforslag, var omhyggelig og udførlig motiveret, ikke bør sættes lavere, vil formentlig allerede fremgaa af det sidst anførte, hvortil kan føjes, at 4,400 Kr. er Lønnen for Retsbetjente af tredje Klasse. En Sammenligning med Lønningerne ved de norske og svenske Universiteter, hvor Lønnen for Professores ordinarii er henholdsvis 4,500 Kr. som Begyndelsesløn og 6,000 Kr., vil yderligere bekræfte den Formening, som Konfistorium gjorde gældende i 1879, at 4,400 Kr. er et Minimum, hvorpaa der intet er at slaa af, hvor det Formaal, der bør være det ledende ved denne Sags Ordning, nemlig Hensynet ikke blot til Personernes, men ogsaa til hele Samfundets Interesse i Videnskabens fre-

dige Udvikling i vort Fædreland, ikke skal udsettes for at blive i mere eller mindre væsentlig Grad forsejlet.

Med Hensyn til de her foreslaaede Lønninger for de ved de til Universitetet knyttede Samlinger og videnskabelige Instituter ansatte Embeds- og Bestillingsmænd henvises til, hvad nedenfor vil blive bemærket ved hver af Lovforslagets enkelte Paragrafer.

Til § 1.

Medens den gældende Lønningslov endnu bevarer en Forskel indenfor de normerede Universitetslæreres Kredts mellem Professore, Lektorer og Docenter, gaar nærværende Forslag ud paa at ophæve denne Forskel og normere alle de Lærere, der have at udføre en Gærning af samme Art og Betydning for Universitetet og med samme Navn og samme Berettigelse. Det Retsærdighedshensyn, der kræver denne Digestilling, er ogsaa i den siden Lønningslovens Udstedelse forløbne Aarrække blevet anerkendt af den bevilgende Myndighed, idet den har forvandleet Lektoratet i Renti til et Professorat og Docenturen i Fransk til et Professorat i romansk Filologi, medens yderligere i Henshold til Ministeriets Budgetter for Finansaarene 1888—89 og 1890—91 de to lægevidenskabelige Lektorater og Docenturerne i Oftalmologi samt i tyff Sprog og Literatur ere gaaede over til at blive Professorater. Forslaget tilfigter for saa vidt kun en følgerigtig Gennemførelse af en i og for sig ubestridelig rigtig og ved Finanslovbevillinger godkendt Tanke, der heller ikke vel kan forliges med en Sondring mellem forskellige Slags Professore, henholdsvis ordentlige og overordentlige. Forslaget er derfor blevet staaende ved den sælles Benævnelse: Professore. Denne Ordning vil derhos være saa meget mere fyldestgørende, som den ingenlunde udelukker Muligheden af i et givet Tilfælde i Stedet for en Professor at bestikke en Docent, f. Eks. fordi der til en given Tid ikke findes nogen Ansøger, der allerede har lagt de fornødne Kvalifikationer som Universitetslærer for Dagen, eller fordi der findes en saadan, hvis Dugtighed nærmest kun har vist sig i specielle Forgreninger af et Videnskabsfag.

I Overensstemmelse med denne Tankegang er Udtrykket Docent kun blevet bevaret i Forslaget som Betegnelse for saadanne ved den akademiske Undervisning regelmæssig medvirkende Lærere, hvis Embedsgærning det ikke er at foredrage et eller flere videnskabelige Hovedfag, men som kun i Medfølgelse af deres praktiske Biværksomhed